

บทนำ

ความฝันที่หลุดลอย

ครองรักไม่รู้หรอกว่าผู้หญิงคนอื่นมีความใฝ่ฝันในชีวิตว่า
อย่างไร...

ส่วนความใฝ่ฝันของเธอคือ...อยากสบาย อยากได้สามีรวย!

ผลจากความลำบาก ปากกัดตีนถีบมาตั้งแต่เด็ก มันทำให้ครองรัก
ค่อนข้างขยาดความจน รู้ซึ่งเลยว่าการไม่มีเงินนั้นมันทรมานขนาด
ไหน

หญิงสาวเช่าอะพาร์ตเมนต์เก่าๆ อยู่กับแม่แค่สองคน ส่วนพ่อ...
เธอไม่รู้เลยว่าเขาเป็นใคร เพราะเกิดมาก็ไม่มีพ่อแล้ว

แม่รับจ้างเป็นแม่บ้านทำความสะอาด ลำบากลำบากมา
พอครองรักจบมัธยมปลาย ชีวิตเธอตันประสบเรื่องสุดซึ้งคือ...แม่เป็น
มะเร็ง!

ท่านไม่ยอมบอกกัน ด้วยกลัวว่าลูกสาวจะเป็นห่วง จนยอม
ปล่อยให้มันลูกกลมอยู่ในระยะอันตรายต่อชีวิต

ครองรักเรียนต่อที่มหาวิทยาลัยเปิด พร้อมๆ กับที่ทำงานหาเงิน
มาจุนเจือค่ารักษาแม่และเลี้ยงดูตัวเอง บางทีก็เหน็ดเหนื่อยจนถึงขั้น
ร้องให้ออกมา แต่เธอไม่ได้เหนื่อยในการทำเพื่อแม่ แต่เหนื่อยกับความ
ทุกข์ที่ต้องเผชิญ ไหนจะต้องมากังวลว่าแม่อาจจะไม่หายอีก

และในสถานการณ์ชวนท้อใจนี้ ก็ทำให้ครองรักก็ารู้จักกับ ‘อรรถ’ ชายหนุ่มมาดนิ่ง แสนสุภาพอบอุ่น ซึ่งเป็นแพทย์ใช้ทุนอยู่ในโรงพยาบาลที่แม่ไปทำการรักษา

เธอเจอเขาบ่อยจนเริ่มคุ้นเคย จนได้คุยกัน...และสานสัมพันธ์กันไปเรื่อยๆ

ในที่สุด...ครองรักก็รู้สึกได้ว่าเขาชอบเธอ

พอสนิทชิดเชื้อกันมากขึ้น ก็รู้ว่าเขามีฐานะร่ำรวยมาก และกำลังจะไปเรียนต่อที่ต่างประเทศ ทำเอาเธอตาพร่าว บอکتัวเองเลยว่า...นี่ละ หนทางสบายของเธอ

ครั้นจะกระโดดกระดากจ้องจะจับเขาชัดเจนไปก็ใช่เรื่อง หญิงสาวเลยแอบแเบ้วทำตัวเป็นสาวหวานใสในแบบที่อรรถชอบและเข้าใจว่าเธอเป็น ทั้งที่จริงเธอไม่ใช่คนแบบนั้น

ด้วยรูปลักษณะตัวเล็กผอมบาง หน้าหวานซึ่ง ใครต่อใครเลยพานเข้าใจว่าเธอเป็นคนเรียบร้อยน่ารัก ทั้งที่จริงเธอร้าย แสบ ไม่ยอมคน ปากจัดจนถึงขั้นด่ากราดกับคนข้างห้องที่บังอาจเหน็บแนมแม่เรื่องท้องไม่มีพ่อ ทั้งยังค่อนข้างเดี๋ยวก็คงไม่ต่างจากแม่

แต่ก็นั่นละ...การทำตัวให้อ่อนแอ มันดูน่าปกป้องนี่นา

อรรถหลงรักเธอมาก เขาขอเธอเป็นแฟน แน่نونว่าครองรักตกลงอยู่แล้ว และหลังจากนั้นเขาก็คอยเป็นห่วงและดูแลครองรักจนกระทั่ง...แม่เสีย

ครองรักต้องอยู่แบบโดดเดี่ยวเดียวดาย นันยิ่งทำให้อรรถทั้งรักทั้งสงสารอีกเท่าตัว เห็นเธอเรียนเหนื่อยแล้วยังต้องไปทำงาน เขาเลยให้เงินเธอใช้ และห้ามไม่ให้เธอทำงานแล้ว

ความสัมพันธ์ฉันคนรักดำเนินไป เขามาหาเธอที่อะพาร์ตเมนต์อยู่บ่อยครั้ง จนเลยเถิดถึงขั้นกึ่งกึ่งกันเรียบร้อย

ณ ตอนนั้น เธอยอมรับว่าตัวเองเต็มใจอย่างสุดซึ้งที่จะตกเป็น

ของเขา มันอาจจะดูไม่มีศักดิ์ศรี เป็นความคิดโง่ๆ ของผู้หญิงที่หวังรวยทางลัดแบบเธอ ซึ่งหวังจะผูกมัดเขาไว้ด้วยวิธีนี้ แต่เพราะเขาเป็นผู้ชายที่ควรค่าแก่การลงทุน และเธอก็ตัดสินใจแล้วว่าที่จะลงทุนเพื่อหวังผลกำไรแสนงามในอนาคต

แล้วอรรถก็ไม่ทำให้ครองรักผิดหวัง เขาเป็นผู้ชายที่ดี ต้องการรับผิดชอบและจะแต่งงานกับครองรัก หญิงสาวเลยเริ่มฝันหวานถึงชีวิตแสนสบาย มีเงินใช้ไม่ต้องอด จนไม่ทันนึกคิดว่า...

ผู้ชายรวยๆ แบบนี้...อาจจะมีแม่โคตรงกคอยระวังให้!

‘อลิน’ อุปสรรคคนสำคัญของความเป็นว่าที่ภรรยาคุณหมอมของเธอ!

อรรถพาเธอไปเจอกับอลิน เพื่อจะบอกแม่เขาเรื่องจะแต่งงานกับครองรัก และจะพาครองรักไปต่างประเทศด้วย แต่อลินคัดค้าน ตั้งทำรังเกียจครองรักเต็มที เธอดูออกว่าครองรักไฟก๊สที่เงินมากกว่าความรัก เลยขัดขวางสั่งให้อรรถเลิกกับครองรัก แต่อรรถก็ไม่เชื่อ ยืนยันที่จะคบ ทั้งยังจะหาวิธีจัดการปัญหาแม่สามีลูกสะใภ้ก่อนที่จะไปต่างประเทศให้ได้

ผ่านไปนานพอสมควร อรรถก็ยังจัดการไม่สำเร็จ ครองรักเลยมีแผนชั่วร้ายในหัวขึ้นมาบัดดล...เธอจะปล่อยให้ตัวเองท้อง เพื่อจะได้บีบให้อลินยอมรับเธอเป็นลูกสะใภ้

แต่สงสัยว่าสวรรค์จะไม่เข้าข้างคนคิดไม่ดี เพราะทำอย่างไร ครองรักก็ไม่ท้อง!

ความสัมพันธ์ของครองรักกับอรรถก็เริ่มคลอนด้วยน้ำมือของอลิน ซึ่งหากเธอรักอรรถจริงๆ เธอคงนึกอยากรู้อยากเห็นแม่สามีด้วยความดีเหมือนนางเอกแสนหวานในนิยาย

แต่เผชิญ...เธอไม่ได้รักเขาสักเท่าไร

ที่สำคัญ...เธอไม่ใช่คนจิตใจงามเวอร์ขนาดจะไปพิสูจน์อะไร

เทือนนั้น

ยุ่งเหยิงไปมาอยู่อีกไม่เท่าไร ก็ใกล้จะได้กำหนดการที่อรรถจะต้องไปต่างประเทศ

แนวน้ำมันที่ครองรักจะได้ไปกับเขาเท่ากับ 0.01%

ส่วนแนวน้ำมันที่ครองรักอาจจะได้เลิกกับเขาคือ 99.99%

และในที่สุด...ครองรักก็ถูกเขาโทร. มาบอกเลิกด้วยเหตุผลว่าแม่เขาหอบพะงาบๆ ปานจะตาย อันนี้เธอเวอร์เอง เขาบอกว่าหอบจัดเฉยๆ และขอร้องทั้งน้ำตาให้เขาเลิกกับเธอ!

วาทะสุดท้ายที่อรรถทิ้งไว้ให้ก่อนวางสายคือ

“พี่รักเค้านะ...พี่ขอโทษ”

มาวันนี้...หญิงสาวถูกคนที่อรรถบอกว่าหอบจัดโทร. ขอนัดเจอที่ร้านขนมใกล้อะพาร์ตเมนต์ที่เธอเช่าอยู่ เธอเลยได้ข้อสรุปแล้วว่า...อรรถไม่ใช่แค่รักแม่หรอก เขาโง่ด้วย!

แม่เขามีความทำการแสดงกับลูกชาย (เหมือนเธอเด๊ะ!)

หอบบ้าหอบบออะไรที่ไหนกัน คงไม่ได้เป็นอะไรหรอก ที่นั่งอยู่ตรงข้ามเธอนี้ดูสุขภาพดีทั้งทางกายและทางจิต หน้าบานเรีงร่าเสียไม่มีคงดีใจที่ลูกชายเลิกกับเธอได้แล้วสิทำ

โมโหอรรถนักเชียว เป็นหมอแท้ๆ ดูไม่ออกจริงๆ รีวาทที่แม่เขาทำนะ มันแอกดิง!

“อาการป่วยคุณแม่หายแล้วเหรอกะ” ครองรักแกลังถามด้วยน้ำเสียงที่แสดงถึงความเป็นห่วงแบบเสแสร้งขั้นสุด

“เรื่องของฉัน”

โดนตอกกลับเสียงนึ่งก็ปรี๊ดนิดหน่อย แต่ครองรักก็ข่มความโกรธเอ่ยถามไป

“แล้ววันนี้คุณแม่นัดเจอเค้าทำไมคะ”

“ฉันจะมาตกลงกับเธอดีๆ”

“เรื่องอะไรเหอคะ”

“เรื่องตอรรถ ฉันอยากให้เธอเลิกยุ่งกับลูกฉันถาวร แต่ฉันไม่ได้จะขอเปล่าๆ นะ ฉันมีเงินให้...หนึ่งล้าน”

ครองรักแอบลึงโลดกับจำนวนเงิน แต่ก็คิดถึงได้ว่าอาจจะไม่จ๋ามไม่จ๋ามเท่าไรที่ยินดีกับเงินจำนวนนี้ เพราะมัน...น้อยเกินไปนะสิ!

หญิงสาวเลยแกล้งตีหน้าเศร้า น้ำตาคลอ “ทำไมคุณแม่ถึงดูถูกความรักของเค็อย่างนี้ล่ะคะ คิดเหอคะว่าเงินแค่นี้ จะซื้อใจเค็ได้”

“ซื้อได้ แล้วก็ไม่ต้องมาบีบน้ำตาเหอคะนะ ฉันรู้ทัน!”

เท่านั้นละ...จากแวตาทอมองเศร้า แปรเปลี่ยนเป็นแวตาเจ้าเล่ห์ทันที ทำเอาอลินหม่นสั่น...นั่งเด็กร้ายกาจ!

“ตกลงเธอจะยอมรับข้อตกลงไหม หนึ่งล้าน แลกกับการที่เธอจะหายไปจากชีวิตลูกชายฉันถาวร”

“ยอมรับค่ะ แต่...ติดขัดเรื่องจำนวนเงินนิดหน่อย เค็ขอห้าล้านได้ไหมคะ”

“ยายงก!”

“แหม...เค็ก็ต้องเอาไว้ตั้งตัวบ้างสิคะ”

“ฉันไม่ให้! ห้าล้านมันมากเกินไป”

ครองรักยิ้มมุมปาก หยิบโทรศัพท์ขึ้นมา แกล้งส่งเสียงที่เล่นที่จริง “กดโทร. หาพี่อรรถดีไหมนะ...”

“เหอ!”

เธอของอลินทำหน้าตาบึ้งแบ้ว ขานรับเสียงใส “ซา”

คนโดนยียวนกัดฟันเคืองโกรธ...สุดท้ายก็ตัดสินใจเซ็นเช็คให้ครองรักไป ลูกขึ้นยืน พุดทิ้งท้าย “หวังว่าเธอจะเลิกยุ่งกับลูกฉันจริงๆ ตอรรถควรได้เจอผู้หญิงที่ดีกว่าเธอ”

แล้วอลินก็ทำหน้าเซิด เดินฉับๆ ออกไป

หากเป็นผู้หญิงคนอื่นคงเสียใจร้องไห้ที่ต้องออกไปจากชีวิต

คนที่มุ่งหมายอยากได้เป็นสามี แต่ไม่ใช้กับครองรัก

เธอไม่ได้เศร้า แต่แค่เจ็บใจนิดหน่อยที่ความบริสุทธิ์ผุดผ่อง
ไม่อาจส่งให้เธอไปถึงฝั่งฝัน

สุดท้าย...สิ่งที่ใช้เดิมพันกับชีวิตในจินตนาการนั้นก็มีความเท่ากับ
เงินห้าล้าน มันอาจจะดูน้อยเมื่อเทียบกับความรวยของอรรถ แต่เมื่อ
เทียบกับความจนของเธอ ห้าล้านก็ถือว่าเยอะมาก...เยอะจนไม่รู้ว่
ชีวิตนี้จะมีโอกาสได้ครอบครองเงินจำนวนนี้ไหม

มองในแง่บวก การโดนเขี่ยออกไปจากชีวิตอรรถ ก็ถือว่าเป็น
เรื่องราวดีๆ ที่เธอจะได้ไม่ต้องมีสามีลูกแห่งระดับซูเปอร์แห่งอย่างเขา
ที่สำคัญ...จะได้ไม่ต้องมีแม่สามีชวนสยองแบบนั้นด้วย

เช้าวันถัดมาหลังจากตกลงไกลเกลียดกับอลินเรื่องอรรถ
ครองรักก็ได้รับข้อความจากชายหนุ่มที่ตอนนี้คงบินไปเรียนต่อต่าง-
ประเทศแล้วว่า

เค้ก...ทำไมทำกับพีแบบนี้ ในเมื่อเค้กเห็นเงินสำคัญกว่าความ
รักของเรา พีก็จะตัดใจจากเค้กจริงๆ

ลาก่อน ดูแลตัวเองดีๆ นะ

ครองรักแบ่ปากใส่ข้อความที่ได้รับ หญิงสาวก่นด่าอดีตคนรัก
“เหิญ! อยากตัดใจก็ตัดไปเลย!”

คาดว่าอลินคงนำความไปแจ้งแก่ลูกชาย นึกภาพออกเลยว่า
อลินจะพูดและทำสีหน้าอย่างไร

เธอไม่สนใจอะไรในตัวอรรถอีก จัดการอาบน้ำอาบท่าให้สดชื่น
และกะว่าจะไปหาหมอที่คลินิกแถวนี้สักหน่อย เพราะรู้สึกเหมือนจะไม่
สบายเนื้อไม่สบายตัว เหนื่อยๆ เพลียๆ อย่างโรมิทราบมาตั้งแต่เมื่อ
วานแล้ว

หากเป็นตอนที่ยังไม่เลิกกับอรรถ เธอคงโดนหมอประจำตัวดูแล

เป็นอย่างดี แต่คราวนี้เขากลายเป็นเพียงอดีต ดังนั้นชีวิตปัจจุบันนี้เลยต้องพึ่งตัวเอง

พอจัดการตัวเองเสร็จแล้ว หญิงสาวก็ออกจากห้อง แต่สงสัยว่าวันนี้จะอภิเษกสมรสด้วย ออกมาปั๊บก็เจอกับมนุษย์ป่าซางสาระแนบับ

สาละ...ป่าที่เข้าอะพาร์ตเมนต์เดียวกัน คนข้างห้องที่ไม่รู้ว่าเป็นเจ้ากรรมนายเวรของแม่และครองรักหรือเปล่า เพราะตั้งแต่ครองรักจำความได้ เธอคนนี้ก็ไม่เคยพูดจาดีๆ กับครองรักและแม่เลย

สาละยืนอยู่กับสาละสิน ชายหนุ่มรุ่นราวคราวเดียวกับครองรัก ซึ่งเป็นลูกชายของหล่อน ดูเหมือนทั้งคู่เพิ่งจะกลับมาจากตลาด เพราะกำลังถือถุงที่บรรจุทั้งผักและเนื้อสัตว์เต็มไม้เต็มมือทั้งสองข้าง

“จะไปไหนเหรอกี้”

“ธุระส่วนตัวค่ะ”

“หนูนี้ไม่เห็นแฟนมาหาเลยนะ อย่างว่าแหละ เขาดูน่าจะรวย จะมาจริงจังกับคนจนๆ ได้ไงเนอะ แล้วนี่เสร็จเขาไปแล้วรึยัง ระวังจะท้องไม่มีพ่อเหมือนแม่เขานะ”

ครองรักสุดลมหายใจเข้าลึก ยกมือทำเอว สวนกลับโดยพลัน “ถามจริงนะ เป็นอะไรมาใหม่ป่าสาละ ทำไมต้องมาเหน็บแนมฉันกับแม่ตลอดเลย แม่ฉันไปทำอะไรให้ป่าเหรอกี้ ถึงเฝ้าแตกดันกันตั้งแต่เมื่อยยังอยู่จนแม่ตายไปแล้วก็ยังไม่เว้น!”

“อ้าว ยายเค้ก ฉันหวังดีกับแกนะ เกิดท้องไม่มีพ่อแล้วต้องเลี้ยงลูกคนเดียวงๆ เหมือนแม่แก แกจะทำยังไง หรือว่าตอนนี้ใจแตกเหมือนแม่ไปแล้วมั้ง ดูท่าเชื่อก่อนจะแรง”

“แม่ อย่าไปว่าเค้กอย่างนั้นเลย”

สาละสินเอ่ยแทรกเสียงอ่อน ทั้งยังส่งแววตาวานเลี่ยนมาให้ครองรักจนเธอพะอืดพะอม คล้ายว่าจะอาเจียน

“ตาสิน อย่าไปมองมันอย่างนั้น ห้ามชอบมันด้วย ยายนี่มัน

มีดีแค่สวยเท่านั้นแหละ”

ครองรักเบะปากใส่ “โธ้ย ลูกบ้าเนี่ย ไม่ผ่านมาตรฐานขั้นแรก
ของฉันทรอก ไม่หล่อ ไม่รวย แถมมีแม่ประสาทๆ ซี้เสือกเรื่องชาวบ้าน
อย่างนี้ ฉันไม่ให้ผ่าน”

“นั่งแค้ก!”

“ทำไม!”

“ไม่เอาหน้าแม่ ใจเย็นๆ”

สาลินรีบห้ามทัพ แล้วเปิดประตูดึงแม่ตัวเองเข้าห้องไป แต่ก็ยัง
ไม่วายหันมาส่งยิ้มกะลิมกะเหลี่ยให้ครองรัก...อะไรของมัน สะเหล่
มาก

ครองรักสายหน้าไม่สบอารมณ์ แล้วเดินลงบันไดจากชั้นสี่ลงไป
ชั้นล่างสุด ตรงไปยังคลินิกที่อยู่ห่างจากอะพาร์ตเมนต์ไปไม่กี่กิโลเมตร ซึ่ง
พอถึงที่หมายและจัดการทุกอย่างตามขั้นตอนแล้ว เธอก็ได้รู้คำตอบ
จากหมอว่าเธอเป็นอะไร...

สิ่งที่เกิดขึ้นกับครองรัก...ทำเอาเธอตาค้างอึ้งตะลึงตึงๆ และ
อยากจะกรี๊ดๆ ใส่หน้าคุณหมอสาววัยกลางคนสักหนึ่งนาที่

ไฉ่อาการพะอืดพะอมที่คิดว่ามันมีสาเหตุมาจากสายตาวาน
เปลี่ยนของสาลินนั่น...มันไม่ใช่เลย

เพราะแท้จริงแล้ว มันมีสาเหตุมาจากสิ่งที่เธอกำลังเป็นต่างหาก
เธอ...หะ...หะ...หะ...ท้อง!

มดลูก รั้งไข่ สเปิร์ม ดวง จังหวะชีวิต หรืออะไรก็ตามแต่
อีต่อนที่เธออยากท้องแทบตาย...ทำไมไม่ท้อง

ดันมาท้องเอาตอนที่ผู้ชายเขาบอกเลิกและไปเมืองนอกแล้วเนี่ย

นะ!

ผี!

ผีมาก!

ผีเวรๆ!

โคตรของโคตรผี!

1

คุณแม่วัยสาวที่มุ่งมั่นว่าจะสาวต่อไปเรื่อย ๆ

ว่ากันว่าชีวิตมนุษย์เรานั้นไม่มีอะไรแน่นอน และสามารถ ผกผันแปรเปลี่ยนไปได้ทุกเมื่อ...

ครองรักเข้าใจสัจธรรมนี้อย่างลึกซึ้ง เพราะชีวิตเธอมันก็ผกผันแปรเปลี่ยนไปได้ทุกเมื่อจริงๆ

จากสาววัยใสที่วาดฝันอยากได้สามีรวย แต่สุดท้ายก็ถูกแม่เขา เชื้อออกจากตำแหน่งนี้อย่างเด็ดขาดโดยมีค่าจ้างให้ห้าล้านบาท

พอได้เงินมา จากที่คิดว่าจะเสวยสุขให้เต็มที่ ครองรักก็ต้องพับโครงการนั้นไป เพราะมีโครงการใหม่ชิ้นใหญ่ให้รับผิดชอบ... ลูกในท้อง และสิ่งแรกที่ทำหลังจากรู้ว่าตัวเองกำลังมีอีกหนึ่งชีวิตในร่างก็คือ ย้ายออกจากอะพาร์ตเมนต์อันเป็นที่อยู่เดิม เพราะราคาญาติที่หากรู้ว่าครองรักท้องไม่มีพ่อตามที่เธอแข่ง คงได้จิกกัดกันไม่หยุด ครองรักเลยขอย้ายโดยด่วน ด้วยขี้เกียจทะเลาะกับใครให้เสียสุขภาพจิต ประเดี๋ยวจะไม่ดีต่อลูก

เงินห้าล้านที่ได้จากอลิน ครองรักก็แบ่งเป็นการซื้อคอนโดมาเป็นที่อยู่อาศัยใหม่... พอคคลอด ‘คุกกี้’ ลูกสาวสุดที่รัก และเลี้ยงดูแก่จนอายุสองขวบ ด้วยโชคชะตาอันดีงามของครองรักที่จะได้เป็นเจ้าของกิจการร้านกาแฟได้คอนโด เพราะมีเหตุให้เจ้าของเดิมเขาต้องย้ายกลับ

ไปอยู่บ้านเกิดที่ต่างจังหวัด ครองรักเลยเช่าร้านต่อโดยพลัน แล้วตั้งชื่อใหม่ว่า ‘เค้ก & คุกกี้’

ทั้งยังได้ ‘กรกฎ’ รุ่นน้องคนสนิทที่เป็นพนักงานคนเดิมจากร้านเก่ามาช่วยดูแลงานให้ ทั้งสองคนช่วยกันพัฒนาปรับปรุงร้านจนมันค่อยๆ เจริญงอกงามขึ้นทุกปี...ทุกปี...

และ ณ บัดนี้ เวลาที่ผ่านมาจนครองรักอายุย่างยี่สิบแปด เธอก็ได้เผชิญกับสังกรรมอีกหนึ่งข้อ

ขอบอกเลยว่าเป็นสิ่งที่เธอยังไม่พร้อมจะเจอมันในตอนนี้อะ...จริงๆ สังกรรมที่ว่าก็คือ...สังขารที่ร่วงโรยเป็นธรรมดาของชีวิต แต่มันไม่ธรรมดาสำหรับครองรักสักกะนิด!

และความผิดคือเธอเพิ่งโดนเด็กผู้ชายวัยสี่ขวบ ซึ่งเป็นลูกของคนที่พักในคอนโดเดียวกันเรียกเธอว่า...ป้าเค้ก มันทำให้ครองรักรับไม่ได้ อย่างรุนแรง

ไม่...ไม่...ม่าย!

เธอจะไม่ยอมแก่!

เธอจะไม่เป็นป้า!

จังหวะที่ยังไม่มีลูกค้าเข้าร้านกาแฟเท่าไร หญิงสาวเลยนั่งปรึกษากับกรกฎ มุ่งมั่นหาแนวทางแก้ไขสถานการณ์นี้ด้วยการ...ฉีดโบทอกซ์ลดริ้วรอย

กรกฎเป็นเพศที่สามที่ชำนาญการเรื่องโบทอกซ์ ร้อยไหม ฟิลเลอร์ และนวัตกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความงามเป็นอย่างมาก ครองรักเลยคิดว่า กรกฎนี่ละ คือผู้ที่จะชี้แนะเรื่องคลินิกฉีดโบทอกซ์ให้แก่เธอ

แล้วก็ประหนึ่งว่าฟ้าได้กำหนดโชคชะตาสำหรับความสวยที่ยั่งยืนของครองรักเอาไว้แล้ว เพราะกรกฎบอกว่ามีคลินิกความงามมาเปิดใหม่อยู่แถวนี้พอดี

อูแม่เจ้า! เห็นได้ชัดว่าเบื่องบนนั้นสนับสนุนความงามของเธอ
“เขาจัดโปรลดราคาอยู่ด้วยนะคะ สายงกอย่างคุณแม่ น่าจะ
ชอบ”

ครองรักคือนขวับ แต่ก็ไม่ได้ปฏิเสธ เพราะเธอนั้นเป็นสายงก
จริงๆ

“ไปถึงปั๊บบอกเลยวามาคิดโบทอกซ์ลดริ้วรอย เตียวพนักงาน
นางก็แนะนำเองคะ” กรกฎแนะนำ ก่อนจะเอ่ยแย้งคนกลัวแก่ “แต่อัน
ที่จริง หน้าคุณแม่ก็ยังสวยตึงเป๊ะ ยังไม่ต้องฉีดก็ได้ล่ะคะ”

“เหรอ...แล้วทำไมมีเด็กเรียกฉันว่าป้าได้ล่ะสะนังก๊าก!”

“น้องเขาอาจจะแค่หยอกเล่นก็ได้คะ”

“หยอกบ้านแกสิ แกไม่ต้องมาปากหวานเอาใจฉันเลย” ว่าอย่าง
นั้นแล้วก็ยื่นหน้าไปใกล้ที่ปรึกษาความงาม “แกดูซิ ฉันมีตีนกาที่รอย
แล้ว”

อดีตพนักงานร้านที่ปัจจุบันกลายเป็นผู้จัดการร้านแล้ว เฟงมอง
ใบหน้าสวยหวานของครองรักแล้วก็ทำหน้าเมื่อยใส่คนวิตกกังวล “ไม่มี
สักตีนเลยคะคุณแม่ ก็ว่าคุณแม่หลอนเกินไปนะคะ แต่ถ้าคุณแม่ไม่
เชื่อก๊าก ก็ลองไปปรึกษาที่คลินิกก่อนก็ได้”

“เนอะ ยังไงฉันก็ต้องไป ซื้คลินิกอะไรนะ”

“A Clinic ค่ะ” บอกแล้วก็จ้องหน้าเจ้าของร้านกาแฟสุดสวยอีก
รอบ “ตั้งใจดูแลความสวย แต่ก็ไม่เห็นใช้ให้เกิดประโยชน์ ใครมาจิบ
ก็ไม่สนใจ คุณแม่ไม่นึกอยากรหาสามีใหม่บ้างเหรอคะ ก๊ากสงสัยจุง”

ครองรักส่งค้อนหวดไปให้ “เอาตรงๆ แกสงสัยหรือแกอยาก
สาระแนเรื่องของฉันซะ ซื้เสื้อกะแกเนี่ย”

กรกฎหัวเราะหะ “ก็มันน่าสงสัยจริงๆ นี่คะ ครองตัวเป็นโสด
ให้ผู้ชายในคอนโดนี้มองตาเป็นมันอยู่ได้ เลือกมาสักคนสิ”

“ไม่ละ ฉันไม่รู้ว่าพวกนั้นจะรักลูกฉันจริงไหม”

“ความคุณแม่ชนะเลิศจ้า” กรกฏชมแล้วก็ปรบมือรัวๆ ให้ครองรักเสียहांที่

“แน่นอน ฉันไม่อยากเสี่ยง เพราะคงไม่มีใครรักคุณก็เท่าฉันอีกแล้ว” ครองรักยิ้มละมุนยามเอ่ยถึงลูกสาวตัวน้อยวัยหกขวบ...ผู้เป็นทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตของเธอ

จากที่เคยคิดว่าการตั้งท้องคือความฝันบ้ามหาศาล แต่ทุกวันนี้รู้ซึ้งแล้วว่าลูกคือของขวัญที่สวรรค์ประทานมาให้ต่างหาก

คุณก็ทำให้ผู้หญิงคนหนึ่งที่เคยคิดแต่จะอยากได้สามีรวย อยากให้ผู้ชายมาเลี้ยงดู กลายเป็นผู้หญิงที่พึ่งพาตัวเอง มุมานะสร้างเนื้อสร้างตัวเพื่ออนาคตที่ดีของลูก

เมื่อก่อนเป้าหมายของเธอคืออยากสบาย อยากมีเงินใช้ไม่ต้องอด...แต่ตอนนี้ที่ความเป็นแม่นั้นอัดแน่นอยู่ในทุกอณูของลมหายใจ คนที่เธออยากให้สบายกว่าเธอ...ก็คือลูกของเธอ

เธออดได้ แต่คุณก็ต้องไม่อด

คุณภาพชีวิตในสมัยเด็กของเธออาจจะไม่ได้ดีพร้อม แต่คุณภาพชีวิตของคุณก็ต้องดีพร้อม

ครองรักจะทุ่มเททั้งแรงกายแรงใจเพื่อดูแลลูกสาว แม้จะเหนื่อยเพียงใด แต่พอเห็นรอยยิ้มแป้นแก้มของแก ในอกแม่นี้ก็พองฟู มีกำลังใจที่จะสู้กับทุกปัญหาที่เข้ามา

“เอ...หรือยังรักพ่อน้องคุณก็อยู่”

พอได้ยินคำว่า ‘พ่อน้องคุณก็’ ความคิดของครองรักก็สะดุดก็หุบยิ้มทันที “ปากเสีย! รักอะไรกัน หมดสิ้นเยื่อใยไปแล้ววะ”

กรกฏและใครๆ ในคอนโดนี้ต่างรับรู้กันโดยถ้วนทั่วว่าครองรักเล็กกับสามีแล้ว ส่วนรายละเอียดต่างๆ นั้น ครองรักก็ได้เล่าให้กรกฏฟังประมาณหนึ่ง

“ค่า...หมดก็หมด ว่าแต่...พ่อน้องคุณก็หล่อไหมคะ”

ครองรักอีกโหล่ “จ้ะ... ขาวจัด หน้าหงิมๆ ไม่ใช่สเปกฉันเลย เพราะจริงๆ ฉันชอบผู้ชายคมเข้มผิวแทนมาดแมนแอนด์แฮนด์ซั่ม”

“อ้าว ถ้าพ่อน้องคุกกี้ไม่ใช่สเปก แล้วทำไมตอนนั้นถึงยอมให้เขากุ้งกิ้งด้วยล่ะคะคุณแม่”

“ฉันยอมเพราะเขารวย ตอนนั้นฉันอยากได้ผัวรวยเฉยๆ”

“โธ้ย! รักในความจริงไปตรงมานี้เหลือเกิน”

ครองรักหัวเราะ ก่อนจะมองนาฬิกา พบว่าได้เวลาที่ต้องไปรับลูกสาวที่โรงเรียนแล้วเลยเอ่ยบอก “จะบ้ายสามละ ไปรับคุกกี้ก่อนนะ เฝ้าร้านดีๆ นะแก อย่ามัวแต่เหล่ลูกค้าผู้ชาย”

กรกฎหัวเราะคิกคักที่โดนเหน็บแนม ผ่านไปประมาณสิบห้านาที หลังจากที่ครองรักออกไป ก็มีลูกค้าผู้ชายเปิดประตูเข้ามาให้กรกฎเหล่จริงๆ

รูปร่างหน้าตาของเขา ทำเอากรกฎอึ้งตาค้างกับความหล่อ ออราเบอร์แรง

สูงล้ำ หน้าขาวใสเปล่งประกายว๊ิงๆ ปากแดงระเรื่อน่าจู๋บ ดูรวมๆ แล้วมีความคุณชายสูงมาก

กรกฎรีบปรีไปต้อนรับด้วยโทนเสียงหวานยิ่งกว่าน้ำตาล “ร้านเค้ก & คุกกี้ ยินดีต้อนรับค่ะ รับอะไรดีคะสุดหล่อ”

“ขอนมสดปั่นครับ”

ลูกค้าหนุ่มมาดนิ่งส่งเสียงนุ่ม แล้วไปนั่งรอที่โต๊ะในร้าน ดวงตาคมเหลือบมองชื่อร้านอีกรอบ...เค้ก & คุกกี้

อรรถสะดุดตากับชื่อนี้มาก เห็นอะไรๆ ที่มีคำว่าเค้กที่ไร ใจมันกระตุกทุกที

แม้เวลาจะล่วงผ่านมาเจ็ดปีแล้ว...แต่เขาก็ไม่เคยลืมเธอคนนั้นได้เลย คนรักเก่าของเขา...เค้ก...ครองรัก

แม้จะคบกันจนถึงขั้นมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งและอยากแต่งงาน

กับเธอเพียงใด แต่อรรถก็ไม่สามารถดำเนินไปจนถึงจุดนั้นได้ เพราะเขามีอุปสรรคที่ไม่อาจจัดไปจากหนทางรัก และอุปสรรคที่ว่าก็คือ... มารดาตนเอง

ท่านไม่ชอบครองรัก บอกว่าเธอเห็นแก่เงิน และไม่ได้รักอรรถจริงๆ

ไม่ว่าชายหนุ่มจะพยายามประสานความสัมพันธ์เช่นไร มารดาก็ไม่ยินดีที่จะรับรองรักเป็นสะใภ้ จนกระทั่งท่านป่วย และขอร้องให้อรรถเลิกกับเธอ ด้วยความรักแม่มาก อรรถเลยยอม แม้จะต้องเจ็บปวดเพียงใดก็ตาม

หลังจากนั้น ก่อนที่เขาจะไปเรียนต่อที่ต่างประเทศเพียงวันเดียว จู่ๆ มารดาก็มาบอกว่า

‘แม่อยากทดสอบให้อรรถรู้ว่านางเด็กนั้นเห็นแก่เงินอย่างที่แม่คิดจริงๆ แม่เลยเอาเงินไปต่อรองมัน ให้มันเลิกยุ่งกับลูก มันรีบตะครุบข้อเสนอ แถมยังขอเงินแม่เพิ่มอีก เห็นหรือยังว่ามันคบลูกเพราะความรวย’

คราที่ได้ยินอรรถเสียใจมาก ส่งข้อความไปตัดพ้อต่อว่าครองรัก บอกเธอว่าจะตัดใจจากเธอ แต่สุดท้าย...ก็ทำไม่ได้ เขาตัดใจจากครองรักไม่ได้จริงๆ

ทั้งยังขอคิดเข้าข้างตัวเองด้วยว่า ครองรักจำใจรับเงิน เธอไม่ได้ต้องการมันแต่อย่างใด

ถึงมันจะเป็นแค่ความหวังลมๆ แล้งๆ แต่มันก็ช่วยหล่อเลี้ยงให้หัวใจได้อิ่มเอมกับความรักครั้งเก่า และสุขทุกครั้งที่นั่งถึงวันเวลาแสนหวานที่เคยมีร่วมกัน

แม้ความเหนื่อยจากการเรียนจะช่วยลดให้ใจไม่พะวงห่วงหาเธอมากนัก แต่พอมีเวลาว่างเมื่อใด...ทุกขณะจิตของเขาก็มียังมีแต่เธอเสมอ อดใจไม่ไหวพยายามติดต่อโทร. หาเธอ แต่กั๊กโทร. ไม่ติดเสียแล้ว

พอกลับมายังประเทศไทยเมื่อประมาณสองเดือนที่แล้ว ชายหนุ่มเลยคิดว่าจะแอบมารดาไปหาครองรัก ด้วยอยากรู้ว่าเธอเป็นอย่างไรบ้าง สุขสบายดีหรือไม่ ซึ่งหากเธอยังไม่มีใคร อรรถอยากจะขอให้ทุกอย่างกลับมาเป็นเหมือนเดิม

และคราวนี้...เขาจะไม่ยอมแพ้อย่างคราวก่อน ขอมุ่งมั่นสานสัมพันธ์ระหว่างครองรักกับมารดาให้ทั้งสองคนปรองดองกันให้ได้

พอเขาไปอะพาร์ตเมนต์อันเป็นที่อยู่ของครองรัก ปรากฏว่าไม่เจอครองรัก เจอแต่ป้าคนหนึ่งบอกว่า

‘อ๊อ ยัยยายออกไปหลายปีแล้ว มาตามหามันทำไม ป้านี้มันมีผิวใหม่ไปแล้วมั้ง’

ประโยคนั้นทำเอาเขาใจหาย โหวงวูบในอกไปหมด เพราะคิดได้ว่า ล่วงเลยมาตั้งเจ็ดปีแล้ว คนสวยอ่อนหวานป้าน้ำผึ้งอย่างหญิงสาว จะไม่มีใครเข้ามาได้เช่นไร...เธออาจจะแต่งงานมีลูกไปแล้วก็ได้

แผนการคืนรักเลยจำต้องล้มเลิกไป พร้อมกับใจที่มันว่างเปล่าไม่เหลือแล้วซึ่งความหวังใดๆ

อรรถปล่อยให้ห้วงอารมณ์แห่งความหมองหม่นมีอำนาจเหนือสมาธิทั้งปวงอยู่อีกครู่ จากนั้นก็สั่งให้ตัวเองหยุดคิด แล้วจัดการเรียกพนักงานมาคิดเงิน เรียบร้อยแล้วอีกฝ่ายก็เอ่ยถาม

“ไม่คั่นหน้าเลย เพิ่งย้ายมาอยู่ใหม่หรอคะ”

“ครับ เพิ่งย้ายมาเมื่อวานนี้เอง ฝากเนื้อฝากตัวด้วยนะครับ ต่อไปคงมาอุดหนุนบ่อยๆ”

“ยินดีเป็นอย่างสูงเลยค่าสุดหล่อ!”

อรรถยิ้มให้ จากนั้นก็ลุกเดินผลัดประตูออกจากร้านไป ส่วนคนถามอย่างกรกฎนั้นตาพราวเลยทีเดียวน...มีอาหารตานานดีมาให้มองอีกคนแล้ว

“แม่เคঁกขา...แม่เคঁก”

ครองรักสะดุ้งรู้สึกตัว หันไปยิ้มหวานให้ลูกสาวที่ส่งเสียงเรียกตนถึงสองครั้ง เมื่อก็ตอนที่กำลังชะลอรถเพื่อจอดลงที่หน้าร้านกาแฟของตัวเอง หญิงสาวเห็นเสียวไปหน้าด้านข้างของผู้ชายคนหนึ่งที่ย่อกร้านมา...

เขา...เหมือนอรรถเหลือเกิน แต่คงไม่น่าใช่...น่าจะเป็นแค่คนหน้าคล้าย

“แม่เคঁกขา”

เธอหันไปหาคนตัวน้อยในชุดนักเรียนอนุบาลที่เรียกตัวเป็นครั้งที่สาม ตอบรับเสียงหวานละมุน “ชาลูก”

“วันนี้เพื่อนถามคุกกี้ก็อึกแล้วว่า...คุกกี้ไม่มีพ่อเธอ”

“แล้วคุกกี้ตอบว่าไงคะ”

“คุกกี้ก็บอกไปว่า...คุกกี้ไม่มีพ่อ”

“แล้วคุกกี้อยากมีพ่อบ้างไหมลูก”

คุกกี้ส่ายหัว เอ๋อเสียวใสแจ้ว “ไม่อยากจะ พ่อเป็นยังงี้ก็ 모르 คุกกี้ไม่รู้จ้ก คุกกี้ขอมีแค่แม่เคঁกคนเดียวก็พอ”

ครองรักยิ้มปลื้ม ยื่นหน้าไปหอมแก้มลูกสาวพอดใหญ่ “แม่ก็เหมือนกัน แม่จะไม่มีแฟน ไม่มีใคร มีแค่คุกกี้คนเดียวก็พอ เราจะมิกันและกันนะคะ”

“คะ เราจะมิกันและกัน แค่แม่เคঁกกับคุกกี้...ไม่มีพ่อก็ได้”

คุณแม่ยังสาวได้ยินแล้วก็หัวใจพองโต ดีใจนักที่ลูกสาวไม่โหยหาพ่อ เพราะหากลูกอยากมีพ่อดีขึ้นมา ครองรักก็ไม่รู้ว่าจะไปหาที่ไหนให้เหมือนกัน เพราะตอนนี้เธอไม่สนใจผู้ชายคนใดเลยจริงๆ

จากนั้นสองแม่ลูกก็พากันลงจากรถ เดินเข้าไปในร้านกาแฟ พ่อคุกกี้เห็นกรกฎก็ยกมือไหว้ทักทาย

“น้ำกุ๊กขา สวัสดีกะ”

“สวัสดิ์ค่าหนูคุณก็ เป็นไงคะ เรียนเหนื่อยไหม”

หนูน้อยยิ้มเรีงว่า เอ้ยเจ็อยแจ้ว “ไม่เหนื่อยค่ะ ลูกแม่แค้กชะ
อย่าง”

คนเป็นแม่หัวเราะที่ลูกอวดโอ่ตน ก่อนจะถามถึงบุคคลที่ตน
สงสัย “เมื่อกี่ไครนะก๊ัก ที่เพิ่งออกจากร้านไป”

“สุดหล่อชาวออร์เบอรัแรง ปากแดงระเรื่อเมื่อกี่เหรอคะ คน
ย้ายมาอยู่ใหม่คะคุณแม่”

ยังไม่ทันจะถามอะไรต่อ ลูกสาวสุดที่รักก็เขย่าแขนครองรัก “แม่
เค้กขา...”

“จำลูก”

“คุณก็หิวข้าวแล้วค่ะ”

“จ้้นจ้้นไปทำอะไรกินบนห้องเรากันนะคะ”

“ค่ะ คุณก็อยากกินไก่ทอด แม่เค้กทำอร่อยที่สุด”

หญิงสาวบีบแก้มคนปากหวาน ส่งสัญญาณทางสายตาให้ภรรยา
ดูแลร้านให้ดี พออีกฝ่ายยกมือขึ้นมาทำสัญลักษณ์โอเคให้เธอร่าจ
ครองรักก็พาลูกสาวออกจากร้านกาแฟ แล้วเดินเข้าคอนโด ขึ้นลิฟต์
ไปยังชั้น 8 เดินต่อไปจนถึงห้อง 818 แล้วก็ต้องแปลกใจที่ห้อง 808
ซึ่งเป็นห้องฝั่งตรงข้ามและว่างมาเนิ่นนานนั้นมีรองเท้าผู้ชายวางอยู่
หน้าห้อง...มีคนมาอยู่แล้วหรือนี่

“ห้องนี้มีคนมาอยู่แล้วคะแม่เค้ก”

ครองรักหัวเราะที่ลูกสาวคิดเหมือนกันกับตนเป็ยบ ก่อนจะเปิด
ประตูพาคุณก็เข้าห้องไป และไม่ได้ให้ความสนใจผู้อาศัยห้องฝั่งตรง
ข้ามอีก

เขาจะเป็นใครก็ช่าง...ไม่ใช่เรื่องของเธอ

หากเมื่อครู่ซื้อร้านกาแฟเค้ก & คูกี้ จะทำให้อรรถคิดถึง
ครองรักเพียงใด...การพาตัวเองเข้ามาในคอนโดห้อง 808 นั้น ก็ยังทำให้อรรถคิดถึงครองรักมากกว่าเมื่อครู่เสียอีก

ชายหนุ่มกวาดสายตามองไปรอบๆ ห้อง พลันระลึกถึงความหลังของที่นี่...

เดิมทีอรรถแอบซื้อคอนโดห้องนี้ไว้เพื่อจะให้ครองรักมาอยู่ในระหว่างที่เขาไปศึกษาต่อที่ต่างประเทศ หากตอนนั้นไม่มีภรรยาจนขอให้ชายหนุ่มเลิกกับครองรัก เขาก็คิดแผนสำรองไว้ว่าจะประนีประนอมทุกอย่างโดยการจัดหาที่ทางให้ครองรักอยู่รอตนกลับมา

แต่ก็นั่นละ ท้ายที่สุดแล้ว เรื่องก็ไม่เป็นอย่างที่อรรถคิดไว้ ครองรักไม่ได้มาอยู่ และคนที่ได้มาอยู่ก็คือตัวเขาเอง

ทุกวันนี้อรรถทำงานทั้งที่โรงพยาบาลอัสเวตซ์ของตัวเองและคลินิกความงามที่ชายหนุ่มกับเพื่อนเพิ่งร่วมหุ้นกันเปิดไปเมื่อไม่นานมานี้เอง ซึ่งการได้มาอยู่ที่นี่ก็เพราะคลินิกนี้โดยแท้ มิฉะนั้นมารดาไม่มีวันยอมให้อรรถมาค้างที่อื่นนอกจากที่บ้านแน่นอน

ท่านเห็นวาระยะทางจากบ้านมายังคลินิกนั้นไกลกันพอสมควร ความที่ไม่อยากให้อรรถต้องเหนื่อย ท่านเลยยอมให้ลูกชายหัวแก้วหัวแหวนมาค้างที่คอนโดเมื่อวันถัดมามีคิวต้องไปประจำการที่คลินิก

ชายหนุ่มกวาดสายตามองไปรอบๆ ห้องอีกรอบ...นึกเสียดายขึ้นมาอีกแล้วที่ครองรักไม่ได้มาอยู่

และแม้แผนการคืนใจกับครองรักจะล้มเลิกไป แต่อรรถก็ยังอยากขอพรจากฟ้าหรืออะไรก็ตามที่เคยนำพาครองรักให้มาเจอเขา มันจะมากไปหรือเปล่า ถ้าอรรถอยากขอโอกาส...ให้เขาได้เจอเธออีกครั้ง

ไม่ว่าผลของการเจอมันจะเป็นอย่างไรก็ตาม...ตนก็ยินดีรับมัน

ทุกอย่าง

ทุกอย่างจริงๆ

เช้าวันรุ่งขึ้น ความที่ติดใจร้านเค้ก & คุณก็ อรรถเลยขอ
วะอุดหนุนกาแฟก่อนจะไปประจำการที่คลินิกของตัว พอกรกฎเห็น
เข้าก็รีบมาทักทาย

“สุดหล่อมาอีกแล้ว วันนี้มาแต่เช้าเลยนะคะ”

อรรถยิ้มรับด้วยความสุภาพ เอ่ยบอกความต้องการ “เอาเอส-
เพรสโซร้อนครับ”

จัดการสั่งเรียบร้อยแล้ว จู่ๆ ก็มีเด็กผู้หญิงหน้าตาน่ารักวิ่งมา
จากหลังร้าน ในมือถือกล่องดินสอและสมุดการบ้านเล่มบางมาด้วย

“น้ำกุ๊กขา...ช่วยคุณก็ระบายสีหน่อยได้ไหมคะ”

กรกฎยิ้มเจื่อน ก็บอกคนตัวน้อย “น้ำกุ๊กไม่ว่างค่ะคุณก็ น้ำกุ๊ก
ต้องดูแลลูกค้า”

หนูน้อยทำปากย่นใส่อย่างคนกำลังอน ก่อนจะเดินหน้ามู๋ไป
นั่งที่โต๊ะในร้าน อรรถรู้สึกเอ็นดูนัก เขาเดินเข้าไปใกล้ๆ แล้วชวนคุย

“ระบายสีอะไรเหรอครับ ขอลองดูหน่อยได้ไหม”

คุณก็เขม่นมองคนมาทัก แล้วทำหน้าเซิดใส่ “ไม่ให้ดูค่ะ!”

“ทำไมล่ะครับ”

“แม่ของคุณก็ไม่ชอบให้คุณก็ยุ่งกับคนแปลกหน้า”

กิริยาจิบปากจิบค้อนั้นทำเอาอรรถหลุดข้าออกมา จังหวะนั้น
พนักงานนำกาแฟมาเสิร์ฟพอดี ด้วยความเอ็นดูคุณก็มาก เขาเลยนั่ง
โต๊ะใกล้ๆ กันกับคนที่กำลังระบายสีภาพผลไม้ต่างๆ ซึ่งดูแล้วกิจกรรม
นี้คงไม่ใช่กิจกรรมสุดโปรดของแก เพราะแทนที่ดวงหน้าจิ้มลิ้มจะ
ผ่องคลายมีความสุข แกกลับมีสีหน้าเซ็งๆ คิ้วก็ขมวดกันเสียแน่น

“ไม่ชอบระบายสีเหรอครับ”

“ค่ะ คุณก็ไม่ชอบระบายสีเลย มันยากอะ”

“เหมือนลุงเลย ลุงก็ไม่ชอบระบายสี ลุงชอบคิดเลขมากกว่า”

หนูน้อยเงยหน้าจากสมุดการบ้าน ยิ้มจนหน้าบาน ปากก็เอ่ย
เสียงแจ้ว “คุณก็ชอบคิดเลขค่ะ ชอบมาก”

“ไหนว่าไม่อยากยุ่งกับคนแปลกหน้าไง คุณกับลุงตั้งเยอะเนอะ”
อรรถเข้าคนที่เผลอคุยกับตนเสียหลายประโยค

แกยิ้มเขินๆ แล้วก็ยื่นสมุดแลบลิ้นใส่เขา ก่อนจะวิ่งเข้าหลังร้าน
ไป

กิริยากวนๆ เช่นนั้นทำเอาชายหนุ่มหัวเราะ ตาคมพราวระยับ
มันเขี้ยวนัก ทั้งแสบทั้งน่ารักเลยเชียว...เห็นแล้วก็อยากมีลูกสาวแบบนี้
สักคนจัง

2

ของเก่าที่เคยกิน

พอออกจากร้านกาแฟ ขณะกำลังเดินไปที่ลานจอดรถ อรรถก็ได้รับสายจากมารดาที่โทร. มาหาด้วยความเป็นห่วงลูกชาย ท่านถามไปสารพัด ไม่ว่าจะเรื่องที่อยู่หรืออาหารการกิน

“ตกลงทุกอย่างโอเคนะลูก”

“ครับคุณแม่ ผมอยู่ได้ครับ ไม่ต้องเป็นห่วง”

“ให้แม่ส่งคนไปช่วยดูแลห้องให้ไหม”

“ไม่เป็นไรครับ ห้องแค่นี้เอง ผมจัดการได้”

แล้วมารดาก็เงียบไป...ทำเอาอรรถมีลางสังหรณ์แปลกๆ ว่าหลังจากความเงียบนี้ มารดาจะเอ่ยถึงเรื่องที่ทำให้เขาลำบากใจ

“อรรถ...อายุอานามของเราก็ไม่ใช่บ่อยๆ แล้วนะ ปีนี้ก็สามสิบกว่าแล้ว ไม่คิดจะมีใครบ้างเลยเหรอ”

ชายหนุ่มถอนใจ...คิดแล้วว่าต้องเป็นเรื่องนี้ เพราะมารดาพูดมาหลายครั้งหลายหนเหลือเกิน ซึ่งที่ผ่านมาเขาก็ทำเป็นเงียบและหาทางบ่ายเบี่ยงมาโดยตลอด

“หรือว่า...ยังรักนังเด็กเห็นแก่เงินคนนั้นอยู่”

โดนคำถามนี้เข้าไป อรรถก็ขังใจอยู่ครู่หนึ่ง ก่อนจะยอมรับตามตรง “ครับ ผมยังรักเค้าอยู่”

“จะไปรักมันทำไม! เด็กนั้นมันไม่มีอะไรดีเลยนะ เห็นแก่เงินจะตาย ทำไมต้องไปปักอกปักใจกับผู้หญิงแบบนี้ด้วยสิ”

“คุณแม่...ผมขอโทษนะครับ แต่ผมรักเค้าจริงๆ”

แล้วมารดา ก็ดุด่าตบตีไป อรรถรู้ว่าสิ่งที่ตัวพูดไปนั้นทำท่านโมโหมาก แต่ชายหนุ่มก็ไม่อยากปิดบังความรู้สึกของตัวเอง มารดาจะได้จบคำถามเรื่องไม่คิดจะมีใครนี้เสียที เพราะท่านคงรู้แล้วว่า ด้วยนิสัยหนักแน่นมั่นคงของอรรถ หากเขายังรักครองรักอยู่อย่างนี้ เขาคงจะไม่สามารถไปเริ่มต้นใหม่กับใครได้แน่นอน...

นอกจากขายกาแฟและเครื่องดื่มต่างๆ แล้ว ร้านเค้ก & คุกกี้ ก็จะมีเมนูขนมให้รับประทานคู่กันด้วย ทว่าทางร้านจะไม่ได้ทำขนมเอง แต่เป็นการรับมาจากร้านเค้กที่ตกลงกันไว้ โดยอีกฝ่ายจะนำมาส่งให้ที่ร้านกาแฟ

และเนื่องจากกระแสรักสุขภาพกำลังมาแรง เมนูที่ครองรักเพิ่มมาก็เลยจะเป็นพวกขนมไร้แป้ง อย่างบราวนี่โฮมเมดที่ครองรักรับมาจาก ‘นිරณา’ เด็กสาววัยนักศึกษาที่ทำขนมเป็นงานเสริมเพื่อหาเงินไปจุนเจือครอบครัว

นिरณามานำเสนอขนมของตัวเองให้ครองรักได้ชิมถึงที่ร้าน เธอเห็นว่าอร่อย เลยลองรับมาขาย ปรากฏว่าถูกใจคนรักสุขภาพมาก รับมาเท่าไร ขายหมดทุกครั้ง

ติดปัญหาแค่ว่า ในบางครั้งนिरณาจะไม่สามารถนำของมาส่งด้วยตนเองได้ ทางร้านเลยต้องเป็นฝ่ายไปรับ และความที่ครองรักงกมาก หญิงสาวไม่ได้จ้างพนักงานมากมายเท่าไร มีเพียงกรกฎกับเด็กนักศึกษาพาร์ทไทม์อีกแค่สองคนที่สลับกันมาทำงาน เจ้าของร้านอย่างเธอเลยต้องทำงานในร้านประหนึ่งเป็นลูกจ้างด้วย

และวันนี้ที่นिरณาไม่สามารถมาส่งขนมได้ ครองรักเลยต้องออก

จากคอนโดแต่เช้า เพื่อมารับของที่บ้านของเด็กสาว และฝากคุกกี้ไว้ให้ภรรยาช่วยดูแล

พอเธอมาถึงก็พบว่านัรณายืนรออยู่ที่หน้ารั้วบ้านอยู่แล้ว บ้านของนัรณาเป็นบ้านไม้สองชั้น อยู่ในชุมชนที่ห่างจากคอนโดไปไม่กี่ชอย ใช้ระยะเวลาในการเดินทางเพียงแค่สิบห้านาที ครองรักเลยไม่รู้สึกลำบากยากเย็นอะไรกับการที่ต้องมาเอง เธออยากสนับสนุนให้นัรณามีรายได้ ด้วยชื่นชมเด็กขยันแบบนี้สัก เพราะมันชวนให้นึกถึงอดีตตอนที่เธอทำงานไปด้วย เรียนไปด้วย แต่นัรณาคงเป็นคนดีกว่าเธอมาก ไม่น่าจะมุ่งหาแต่สามีรวยแบบเธอในตอนนั้น

พอครองรักนำบราวนี่ไปเก็บไว้ที่หลังรถแล้ว เด็กสาวก็ยกมือไหว้ด้วยความนอบน้อม

“ขอบคุณนะคะพี่เค้กที่อุดหนุนนีน นีนมีค่าขนมโดยไม่ต้องขอแม่เลย”

“พี่ชอบเด็กขยันจ้ะ ขนมนีนอร่อยด้วย ขายดีมากเลยนะ สายรักสุขภาพชอบมากเลยรู้ไหม” พอครองรักพูดจบ ก็มีเด็กผู้ชายตัวอ้วน รุนราวครวเดียวกับคุกกี้วิ่งหน้าตั้งออกมาจากบ้าน

“พี่นีน...พี่นีน...ผมหิวข้าวแล้ว”

ครองรักยิ้มเอ็นดู เอ่ยถามนัรณา “น้องชายหรอนีน น่ารักจัง”

“ค่ะ น้องชายของนีนเอง ปกติเวลาพี่เค้กมานี่ไม่เคยเผลอหน้าออกมาเลย คราวนี้มาเพราะความหิวแท้ๆ” ตอบครองรักแล้ว นัรณาก็ก้มบอกน้องชาย “สวัสดิ์พี่เค้กเขาสีเรา”

เด็กชายยิ้มแป้น ยกมือไหว้ “สวัสดิ์ดีครับคุณป้า”

ครองรักหุบยิ้มทันทีเมื่อได้ยินคำสแลงใจ เด็กคนนี้เรียกเธอว่า... คุณป้า

คุณป้า!

คุณป้า!

กรี๊ดดด!...เจ้าอ้วน!

ไม่น่ารักแล้วอ๊แบบนี่

“โน! ไปเรียกพี่เค้กเขาว่าคุณป้าได้ยังไง เขายังไม่แก่เลย” นีรณาบ่นว่าน้องชาย จนใบหน้าใสตามวัยเจื่อนจ้อยขึ้นสุด

“ยังไม่แก่ตรงไหนพีนีน แก่แล้วเนีย”

นีรณายกแขนน้องชายที่พูดจากวนประสาทผู้ใหญ่จ้องอ๊อัย จากนั้นก็หันมาเอ่ยเสียงอ่อนกับครองรัก “ขอโทษแทนน้องชายด้วยนะคะพี่เค้ก”

แม้ในใจจะกรี๊ดร้องไปแล้วหลายตลบ แต่ครองรักก็พยายามยิ้มรับให้ดูธรรมชาติที่สุด “ไม่เป็นไรค่ะ...จ๊นเดียวก๊กลับก่อนนะ”

หญิงสาวลาแล้วก็เข้าไปในรถ ช่มกลิ่นความพื้นเสียจนสามารถเข้าถึงคอนโดด้วยความปลอดภัย จากนั้นก็ลงจากรถพร้อมขนมที่ไปรับมา และนำไปเก็บไว้ที่ตู้กระจกละเอียดในหน้าเคาน์เตอร์

เรียบร้อยทุกอย่างแล้ว เธอก็เดินไปหากรกฎที่กำลังเก็บโต๊ะของลูกค้าที่เพิ่งเช็กบิลไป ตอนนี้ทั้งร้านไม่มีลูกค้าสักคน ซึ่งมันทำให้หนทางสะดวกนักที่ครองรักจะตะโกนบอกความ...

“กู๊ก เกิดความนรกแตกในชีวิตฉันอีกแล้ว!”

“อะไรคะเนียคุณแม่ มาถึงก็โวยวายเสียงดังเลยนะ”

คุกกี้ที่วิ่งออกมาจากหลังร้านก็ถามด้วย “แม่เค้กเป็นอะไรคะ”

คนเป็นแม่ไม่ตอบคำถาม แต่ถามกลับ “คุกกี้...แม่หน้าแกใหม่ลูก”

“แกคือยังไงคะ คุกกี้ไม่รู้ว๊แบบไหนแก” หนูน้อยเอ่ยอย่างไม่เข้าใจ ก่อนจะซุ่มดุดการบ้านให้แม่ตนดู “แม่เค้กขา คุกกี้ระบายนีทำการบ้านเสร็จแล้วค่ะ ขอดูการ์ตูนในโทรศัพท์ของแม่เค้กได้ไหมคะ”

พอครองรักเห็นผลงานของลูกสาวเข้าก็หลุดยิ้มทั้งที่กำลังหงุดหงิด เพราะภาพที่ลูกกระบายสีนั้นมันและเทไปหมด...ช่างไม่มีหัว

ทางด้านศิลปะเอาเสียเลยลูกแม่

“นะคะแม่เค้ก ขอคุกกี้ดูการ์ตูนนะคะ”

“ได้ค่ะ แต่แม่ขอจำกัดเวลาในการดูนะคะ แม่ให้ดูได้หนึ่ง ชั่วโมง” ครองรักเอ่ยพลางหยิบโทรศัพท์ออกมาจากกระเป๋าถือส่งให้ลูก แก่ยื่นมือมารับ ยิ้มเจ้ว่าเลยเชียว

“ขอบคุณค่ะ รักแม่เค้กที่สุด”

แล้วคุกกี้ก็ไปนั่งดูการ์ตูนที่โต๊ะในร้าน ส่วนกรกฎนั้นเอ่ยถามต่อ “เมื่อไหร่จะได้เจอคุณแม่ อธิบายขยายความหน่อยค่ะ”

“คือจ้ะ ตอนที่คุณไปรับบราวน์ที่บ้านน้องนิน น้องชายเนี่ยเรียกฉันว่าป้าอะแก ฉันหลอนคำว่าป้าจะตายอยู่แล้วเนี่ย ทำไมวะ ผู้หญิงวัยใกล้สามสิบมันแก่มากเลยหรอ ทำไมพ่อกี้เด็กชอบเรียกฉันว่าป้านั้”

“คุณแม่ใจเย็นๆ นะคะ”

“ฉันไม่เย็นแล้ว ฉันคงต้องไปหาหมอ ต้องไปฉีดโบทอกซ์อย่างด่วนเลย”

ครองรักประกาศความต้องการดั่งนั้น เธอต้องหน้าตึงกว่านี้ เอาให้เหมือนยี่สิบต้นๆ ไปเลย!

เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายด้วยความรวดเร็ว ช่วงบ่ายอัน
เป็นเวลาที่ถูกนอนกลางวันอยู่หลังร้าน ครองรักเลยขอแวบมายัง A Clinic ที่กรกฎแนะนำ

คลินิกนี้ตั้งอยู่ในตึกแถวหรูหราที่อยู่ห่างจากคอนโดไปเพียงสาม กิโลเมตร พอมาถึง พนักงานสาวสวยในยูนิฟอร์มสุดเป๊ะก็มาต้อนรับ จัดการเรื่องข้อมูลส่วนตัวต่างๆ และบอกว่าสามารถปรึกษากับคุณหมอได้โดยตรงเลยว่ามีปัญหาอะไร และเดี๋ยวคุณหมอจะให้คำแนะนำเอง ว่าควรแก้ไขจุดบกพร่องบนใบหน้าตรงไหนอย่างไร

หลังจากนั้นครองรักก็นั่งรอคิว ผ่านไปไม่นาน พนักงานสาวสวย

ก็มาเรียก

“คุณครองรักเชิญค่ะ”

หญิงสาวลุกเดินตามอีกฝ่ายเข้าไปในห้องตรวจ และพอครองรักเห็นหน้าหมอที่จะฉีดโบทอกซ์ให้เธอ เธอก็ต้องอ้าปากค้างอึ้งตะลึงตึงๆ กรีดดด! นี่มันผิวเก่าฉันนี่หว่า!

“เคັก...” อรรถเองก็ตกตะลึงไม่แพ้กัน เขารีบลุกขึ้นมาหา จับแขนครองรักไว้ “เคັกจริงๆ ด้วย”

“ปล่อย!” ครองรักสะบัดแขนให้หลุดออกจากการจับของอรรถ หันไปบอกพนักงาน “ฉันไม่ฉีดแล้วค่ะ”

นาที่นี้จะมีร็วรอยเท่าไร ตีนกาก็ตื่น เด็กจะเรียกว่าป้าอีกกี่คน ครองรักก็โนสนโนแคร์!

แก็กี่แก่ ช่างมัน!

เธอรีบหมุนตัวออกจากห้อง ส่วนอรรถก็เดินตามมาติดๆ เขาร้องเรียกเธอจนวุ่นวายไปทั่วคลินิก

“เคັก...เดี๋ยว เคັก!” แล้วชายหนุ่มก็ตามทัน คว่ำแขนไว้อีกครา จับตัวครองรักให้หมุนมาเผชิญหน้ากัน “จะหนีพี่ไปไหน คุณกันดีๆ ไม่ได้หรอก”

“ไม่คุณ ปล่อยฉันเลยนะ!”

“ไม่! พี่จะไม่ยอมปล่อยเคັกไปจากชีวิตพี่อีกเด็ดขาด”

“ไม่ปล่อยใช่ไหม...” หญิงสาวหยิกแขน และกระพืบเข้าที่เท้าของอรรถเสียเต็มแรงจนเขาเผลอปล่อยมือ จากนั้นเธอก็รีบวิ่งออกจากคลินิก

ส่วนอรรถ พอหายเจ็บและได้สติ ก็ก้าวเท้าตามครองรัก แต่พนักงานดันมาขวางไว้เสียก่อน

“คุณหมอจะไปไหนคะ”

“อย่ามาขวางผม”

และในช่วงจังหวะนั้นเอง อรรถก็เห็นครองรักขึ้นรถแล้วขับออกไปต่อหน้าต่อตา ชายหนุ่มสุดลมหายใจ พยายามรักษาอารมณ์ ระวังความโมโหที่พนักงานมาขวางไว้จนตามเฉี่ยวไม่ทัน แล้วเอ่ยบอก

“ไม่มีคิวนัดอะไรแล้วไซ้ใหม่ วันนี้ผมขอปิดคลินิกก่อนเวลาละกันนะ”

“คะ! ปิดเหรอะคะ”

“ไซ้ ปิดเดี๋ยวนี” อรรถยั่วคำสั่งเสียงเข้ม ซึ่งเป็นน้ำเสียงที่ไม่ค่อยได้ใช้มากนัก หากใครที่ไม่เคยเห็นตนในโหมดดุและจริงจังเช่นนี้ ก็คงจะพากันแปลกใจว่าอรรถแสนนุ่มละมุนอ่อนโยนนั่นดูได้ด้วย ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว นี่ก็เป็นตัวตนในอีกมุมหนึ่งของเขาที่คนไม่ค่อยเห็น

“เอ่อ...คะ ปิดก็ปิด”

“ขอที่อยู่และเบอร์โทรศัพท์ของผู้หญิงคนเมื่อกี้ด้วยครับ”

“เอ่อ เรื่องข้อมูลของลูกค้า ดิฉันคิดว่ามันเป็นการไม่สมควรที่จะ...”

“ผมสั่ง”

“คะ ได้คะ จะหาให้เดี๋ยวนีเลยคะคุณหมอ” พนักงานสาวลงลานหน้าซีด กุ๊กก๊อเปิดข้อมูลของครองรัก

และเมื่ออรรถได้อ่านก็ต้องมีอันเบิกตาโตอย่างตื่นเต้นปนยินดี เพราะครองรักอยู่คนเดียวเดียวกับเขา

ขณะที่รถกฎกำลังเคลียร์โต๊ะลูกค้าที่เพิ่งเช็กบิลออกไป จู่ๆ ครองรักก็ผลึกประตูเข้ามาในร้าน ซึ่งทำเอาเขางวยงง เพราะอีกฝ่ายเพิ่งออกไปจากร้านได้ไม่นาน

“พี่ได้ก ทำไมกลับมาเร็วจัง ชิคโบทอกซ์เสร็จแล้วเหรอะ ไม่น่าจะเร็วขนาดนี้นะ”

นอกจากครองรักจะไม่ตอบคำถามแล้ว เธอยังถามกลับ “คุกกี้

ละ”

“หลับอยู่หลังร้านไงคุณแม่”

พอกกรกฎบอกเช่นนั้น คุณก็ก็เดินงัวเงียออกมาจากหลังร้านพอดี
ครองรักรีบปรีเข้าไปหา ก้มตัวกอดลูกสาว รำพันเสียงสั่น

“คุณก็ของแม่”

“แม่แค้เป็นอะไรหรือเปล่าคะ”

“แม่กลัวว่าจะมีคนมาแย่งคุณก็ไปจากแม่” ครองรักหอมศีรษะ
ลูกเพื่อเรียกกำลังใจ การพบอรรถทำให้เธอหวาดหวั่นในอกอย่างบอก
ไม่ถูก ด้วยมีนางสังหรณ์แปลกๆ ว่านับจากนี้ชีวิตของเธอกับลูกจะพบ
กับความวุ่นวายเป็นแน่

“พี่เค้...เป็นอะไรหรือเปล่าพี่ โอเคนะ”

กรกฎขมวดคิ้วสงสัย เขาไม่เคยเห็นครองรักตัวสั่น ดูเป็นกังวล
เป็นแบบนี้เลย จังหวะนั้นก็มีคนผลักประตูเข้าร้านมา กรกฎเห็นเข้าก็
ยิ้มดีใจ

“ว่าไงคะสุดหล่อ มาทั้งเข้าทั้งปายเลยหรอ รับอะไรดีคะ...”

เอ๋ไปแล้วกรกฎก็สัมผัสได้ว่าสถานการณ์ที่เป็นอยู่มันพิกลพอ
สมควร หันไปมองเจ้านาย ก็พบว่าอีกฝ่ายกำลังอ้าปากเหลอเหมือน
คนกำลังอึ้งจัด ส่วนคนที่เพิ่งเข้ามาในร้านนั้นกำลังทำหน้าดีใจสุดขีด

“แม่เค้ขา...เป็นอะไรคะ ทำไมทำหน้าแปลกๆ”

ไฉนเสียงเล็กๆ นั้น อรรถก็ตาเบิกโต...แม่เค้ คุณก็...สองคนนี้
เป็นแม่ลูกกัน!

ชื่อร้าน เค้ & คุณก็ คงมาจากตรงนี้สินะ

“คุณก็...เป็นลูกเค้หรอ” เอ๋แล้วอรรถก็นึกโหวงวูบที่ครองรัก
มีลูกแล้ว ถ้าเช่นนั้นก็คงมีสามีด้วยสินะ นายคนนั้นอยู่ไหนหนอ ด้วย
ความสงสัย เขาเลยถามเดี๋ยวนั้น “แล้วพ่อคุณก็ละ”

“คุณก็ไม่เคยมีพ่อคะ”

อรรถทวนวาจาของหนูน้อย ‘ไม่เคยมี’ ถ้าเช่นนั้น...

“หมายความว่าลูกก็โตมาแบบไม่มีพ่อตลอดเลยเหรอครับ”

“คะ พ่อเป็นยังไงก็ไม่รู้ ลูกก็ไม่รู้จัก”

“ก็ๆ พาลูกก็ไปหลบหลังร้านก่อนนะ”

ครองรักรีบเอ่ยแทรกก่อนที่ลูกสาวจะพูดอะไรไปมากกว่านี้ แม้กรกฎจะทำนางง แต่ก็รับคำสั่ง จูงมือพาลูกก็ไปหลังร้าน ส่วนอรรถนั้นใจเต้นรัวตึกตัก มีความรู้สึกอะไรบางอย่างผุดวาบมาในอก พินิจพิจารณาลูกก็อึกรอบ...หรือว่า...

“ลูกก็เป็นลูกพี่เหอ!”

“คะ ลูกคุณ” ครองรักตัดสินใจบอกความจริงไปตามตรง เธอขจัดความหวาดหวั่นออกไปจนตอนนี้เหลือแต่ความมั่นใจที่จะจัดหนักให้อรรถ

“เคັกท้องตอนที่เราเลิกกันใช่ไหม”

“ใช่...มีบ้างจริงๆ เลย ตอนฉันอยากท้องเพื่อจะจับคุณแทบตาย ดันไม่ท้อง พอเลิกกัน ดันสละแค้นท้อง”

“เคັกว่าไงนะ” อรรถหน้าตื่น ทวนคำพูด “จับพี่?”

“คะ ตอนนั้นฉันอยากจับคุณ อยากสบาย อยากได้สามีรวย”

ชายหนุ่มอึ้งงัน อ้าปากค้างกับถ้อยคำที่ออกมาจากสาวร่างเล็ก หน้าหวานที่ตนเคยมองว่าช่างบอบบางน่าสงสารนัก

“แต่ฉันก็ลืมไปว่าผู้ชายรวยๆ อาจจะมีแม่โคตรงกคอยระวังให้อยู่เบื้องหลัง แม่คุณมองฉันออก...และฉันก็เป็นอย่างที่แม่คุณว่า พอเราเลิกกัน แม่คุณมาจ้างฉัน ขอให้ฉันเลิกกับคุณให้เด็ดขาด ไม่วอแว คุณอีก ฉันก็รับข้อเสนอ”

“เคັกจำใจรับใช่ไหม” อรรถยังถามอย่างมีความหวัง

“ไม่คะ ไม่ได้จำใจ ฉันอยากได้เงินมาก”

“...”

“แล้วฉันก็ขอร้องเลยนะว่าอย่ามาคิดอะไรจำพวกจะทำให้ครอบครัวกลับมาอยู่พร้อมหน้า อย่าคิดอย่างนั้นเด็ดขาด ฉันขอรำคาญล่วงหน้า เพราะฉันขี้เกียจไปรบรากับแม่คุณ เห็นได้ชัดว่าฉันต้องเหนื่อยคนเดียว เพราะคุณมันลูกแห่งเวอร์ๆ ตอนนั้นเป็นลูกแห่งยังงี้ ตอนนี้ก็คงยังเป็นอย่างนั้น ไม่ไหว รำมาก”

“แค่เรียกผู้ชายที่รักแม่มากกว่าลูกแห่งเนี่ยนะ”

“รักหรือโง่ซะ ตัวเองเป็นหมอแท้ๆ ดูไม่ออกหรอกว่าที่แม่คุณทำหอบปानคนจะตายนะมันการแสดง”

อรรถะจังกี้...นี่ใช่ครองรักแสนอ่อนหวานคนนั้นแน่หรอ

“แค่เปลี่ยนไปนะ...แค่ในวันนี้ เหมือนไม่ใช่เด็กที่พี่เคยรู้จักเลย”

“ผิดแล้วละ ฉันไม่ได้เปลี่ยน...คุณต่างหากที่ไม่เคยรู้จักตัวตนที่แท้จริงของฉัน ยายแค่แสนอ่อนหวานเรียบร้อยนั้น...ไม่มีอยู่จริง นั่นฉันสร้างภาพแอบเบิ้ลเพื่อจับคุณเฉยๆ”

“...”

“โง่ให้ฉันหลอกว่าฉันหวานๆ ใสๆ ยังไม่พอ ดันโง่ให้แม่ตัวเองหลอกอีก คุณนี่โง่ในโง่ โง่ซ้ำโง่ซ้อนจริงๆ”

“แม่แค่ขำ”

ทั้งคู่ต้องหยุดจawaไว้ก่อน เพราะร่างเล็กของคุกกี้กำลังวิ่งตรงมา โดยมีกรกฎที่กำลังหน้าเจื่อนวิ่งตามมาด้วย

“ขอโทษนะพี่แค่ แต่คุกกี้จะมาให้ได้เลย”

ครองรักพยักหน้ารับว่าไม่โกรธอะไร เข้าใจความแสบของลูกสาวดี แกงทนความอยากรู้ไม่ไหว

“ทำไม่ต้องให้คุกกี้ไปหลบคะ คุกกี้ไม่ยอม คุกกี้จะอยู่กับแม่แค่คนนี้จะมาทำร้ายแม่แค่หรือเปล่า”

“ไม่ใช่ละลูก ลุง...เอ่อ...พ่อไม่ทำร้ายแม่แค่หรอกครับ”

วาจาของอรรทส่งผลให้กรกฎอ้าปากค้าง คุณก็ทำหน้างงวย ส่วนครองรักนั้นประสาที่จะกิน...เอวอะ ไหนๆ ก็ไหนๆ แล้ว นรกแตก ให้เต็มทีเลยวันนี้!

“คุณก็...นี่พ่อหนูจ๊ะ” เธอตัดสินใจบอกความจริงกับลูกสาว

“เอ?...ลุงคนนี่คือพ่อคุณก็จริงๆ เหรอคะ”

“ค่ะ ลุงคนนี่คือพ่อหนูจริงๆ”

คุณก็หน้าง้ำ เอ่ยออกไปอย่างไม่พอใจ “ไม่เอาได้ไหมคะแม่แค่ลุงคนนี่ไม่หล่อเลยอะ...ขอมีแค่แม่แค่คนเดียวนะเหมือนเดิมละกันค่ะ”

คนไม่หล่อในสายตาลูกสาวเกิดอาการรับไม่ได้ขึ้นมาทันควัน “พ่อไม่หล่อจริงๆ เหรอครับ”

“ค่ะ คุณก็คิดว่าไม่หล่อ เพราะแม่แค่บอกคุณก็ตลอดว่า คนหล่อคือ ผู้ชายคมเข้ม ผิวแทน มาดแมนแอ่นด์แฮนด์ซั่ม คุณลุงขาวมากเลยไม่หล่อค่ะ”

ครองรักหลุดหัวเราะ เพราะอรรทหน้าแดงจนน่าขัน

“ทำไมไม่เรียกพ่อว่าพ่อละลูก”

“ไม่เอาค่ะ คุณก็ไม่เรียก คุณก็ไม่อยากมีพ่อ เพราะคุณก็บอกกับแม่แล้วว่าจะมีกันและกัน แค่คุณก็กับแม่แค่ ไม่มีพ่อก็ได้!”

ครองรักยิ้มสนใจที่ลูกสาวอยู่ทีมนั่น เธอส่งสายตาให้กรกฎ เพื่อให้อีกฝ่ายพาตัวคุณก็ออกไปอีกรอบ แล้วก้มบอกคนตัวน้อย

“คุณก็...กลับไปหลังร้านอีกรอบนะคะ ให้น้ำกุ๊กพาไป”

หนูน้อยหน้าง้ำ กอดขาแม่ ชบหน้าออดอ้อน “แต่คุณก็อยากให้แม่แค่ไปด้วย”

ครองรักยิ้มหวานให้ลูกสาว “แม่ขอคุยธุระก่อนนะคะคนเก่ง ไม่มีใครทำร้ายแม่หรอกค่ะ ไม่ต้องเป็นห่วงนะ”

“ก็ได้ค่ะ”

แล้วกรกฎก็พาตัวคุณก็ออกไปจากสถานการณ์วุ่นวายตรงนี้อีก

รอบ ด้านอรรถก็ได้แต่ใจโหวงวูบที่ลูกสาวดูจะไม่ไยดีตนเลย เขาน้อยใจ
นัก เอ่ยถามคนเลี้ยง

“แค้ก...ไม่เคยสอนให้ลูกรักพ่อเลยเหรอ”

ครองรักเบ้าปากใส่ “พ่อที่ไม่มีตัวตนให้แกลเห็นเลยนี่นะ ฉันต้อง
บอกให้ลูกรักพ่อเฮงชวยแบบนั้นด้วยเหรอ”

พอเจอด่าว่าเป็นพ่อเฮงชวย อรรถก็น้ำม่าน เจ็บจนเถียงไม่
ออก ได้แต่แสดงความรับผิดชอบ “แต่ตอนนี้พี่พร้อมจะทำหน้าที่พ่อ
ของคุณก็และสามีของแค้กแล้วนะ เราจะแต่งงานกัน”

“แต่งงานอะไรของคุณ! ฉันจะบอกอะไรให้คุณรู้ไว้ในะคุณอรรถ
โอเคว่าในอดีตฉันเคยอยากจับคุณมาก เคยอยากได้คุณเป็นผัวมาก
แต่ตอนนี้ฉันไม่ใช่ผู้หญิงที่สักแต่จะละเมอเพ้อพกวาดฝันถึงผู้ชายรวยๆ
รอให้เขามาเลี้ยงแล้ว ทุกวันนี้ฉันหาเงินเองได้ เลี้ยงลูกได้สบายมาก
ผัวเก่าอย่างคุณ ฉันไม่เคยคิดจะกลับไปกิน เพราะเคยกินแล้ว รู้แล้ว
ด้วยว่า...ไม่อร่อย!”

คนไม่อร่อยในสายตาคนรักเก่าถึงกับสะอึก แต่ก็ยังไม่ยอมแพ้
หาหนทางคืนดีอีก “ลูกละ หนูคุณก็...ไม่อยากจะให้คุณที่มีครอบครัวพร้อม
หน้าจริงๆ เหรอ”

ครองรักยักษ์ใหญ่ให้เขารู้ว่าประโยคที่เขาพูดมานั้นไม่ได้มีความ
หมายอะไร ไม่สะทกสะเทือนคุณแม่เลี้ยงเดี่ยวอย่างเธอเลยแม้แต่นิด

“เมื่อที่คุณไม่ได้ฟังที่ฉันพูดเหรอ ฉันบอกแล้วไงว่าอย่ามาคิด
อะไรจำพวกจะทำให้ครอบครัวกลับมาอยู่พร้อมหน้า อีกอย่าง...ฉันไม่
เคยสอนให้คุณก็โฟกัสกับสิ่งที่ไม่มี ฉันบอกและแสดงให้คุณรู้เสมอว่าฉัน
รักลูกแค่ไหน ลูกคือหนึ่งในชีวิตฉัน และฉันก็คือหนึ่งในชีวิตแก มัน
เลยไม่แปลกที่คุณก็ 모르สิักผูกพันอะไรกับคุณ รู้ว่าคุณเป็นพ่อ คุณก็ยัง
ไม่รู้สิักอะไรเลย พ่อที่ไม่เคยมาอุ้มชูดูแลอย่างคุณ คิดว่าลูกจะรัก จะ
วิ่งเข้าไปกอดคุณ และต้องการคุณหรือไง...เพื่อเจ้า!”

“ทำไมต้องพูดจาทำร้ายจิตใจพี่ขนาดนี้ด้วย เด็กคิดว่าตอนนั้น พี่อยากให้อะไรมันจบลงแบบนั้นหรือ”

“แล้วใครมันบอกเลิกฉันก่อนอะ ใครมันเป็นคนทิ้งฉัน ใคร!”

“แล้วเค้าจะให้พี่ทำยังไง นั่นก็แม่ นี่ก็เมีย”

“เมียเก่าอะ! ไม่ใช่เมียเฉยๆ ต่อไปกรุณาใช้คำให้ถูกต้องด้วย เพราะระหว่างเรามันเป็นแค่อดีตไปแล้ว”

“เก่า...อดีต...พี่ไม่อยากฟังคำพวกนี้เลย พี่จะเปลี่ยนมัน” จับพลันนั่นเอง ท่าทีของอรรถก็แปรเปลี่ยนเป็นแข็งแกร่งขึ้น ชายหนุ่มเดินไปใกล้ๆ ครองรัก แล้วบอกจุดมุ่งหมายด้วยน้ำเสียงที่หนักแน่นมั่นคง “เค้าจะไม่ใช่แค่เมียเก่า เรื่องระหว่างเราจะไม่ใช่แค่อดีต แต่จะกลายเป็นปัจจุบันและอนาคตของกันและกัน เพราะงั้น...ต่อให้เค้าด่าว่า ผักไห่พี่ยังไง...พี่ก็จะไม่ไปจากเค้าอีกแล้ว”

ครองรักอึ้งหนัก...เธอไม่เคยเห็นอรรถในเวอร์ชันนี้มาก่อน อรรถที่เธอรู้จักนั้นค่อนข้างหึงๆ ว่าง่าย...แล้วตาคนนี่คือใคร!

“อย่าว่าแต่พี่ไม่รู้จักเค้าเลย เพราะจริงๆ เค้าก็ยิ่งรู้จักพี่ไม่ดีพอเหมือนกัน”

“มะ...หมายความว่าไง”

“เอาไว้เราค่อยมาศึกษากันใหม่”

“ศึกษาอะไร ไม่ศึกษา!”

อรรถไม่สนใจการปฏิเสธนั้น เอาต่อไป “เรื่องที่แม่พี่แกล้งป่วย มันคงจะเป็นเรื่องจริงอย่างที่เค้าว่า แต่ในความเป็นลูก ใครจะไม่ห่วงความเป็นความตายของแม่ล่ะ ณ ตอนนั้น พี่คิดไม่ถึงหรอกว่าแม่พี่จะแกล้งป่วยเพื่อขอให้พี่เลิกกับเค้า เอาไว้เดี๋ยวพี่ไปเคลียร์กับแม่พี่เอง”

“เคลียร์แล้วยังไง ก็เท่านั้นแหละ ถึงคุณจะรู้ความจริงไป ทุกอย่างมันก็เหมือนเดิมอยู่ดีนั่นแหละอะ”

“ใช่ พี่ย้อนกลับไปแก้ไขอะไรไม่ได้แล้ว แต่นับจากนี้...พี่จะทำให้

เคັกเปลี่ยนใจ”

ครองรักเชิดหน้า ยียวนเขา “เปลี่ยนใจอะไรมิทราบ”

อรรถหลุดยิ้ม...รู้แล้วว่าลูกแสบเหมือนใคร

ไ้การทำหน้าเซดๆ ท่าทางจิบปากจิบคอกนี้เหมือนกันปะเลย

“พี่จะทำให้เคັกเปลี่ยนใจ...กลับมากินพี่ให้ได้!”

“...”

“แล้วเคັกจะต้องกลับคำที่บอกว่าพี่ไม่อร่อย...เพราะพี่จะอร่อย
จนเคັกอยากกินพี่ไปทั้งชีวิต!”